

**Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora o izračunu *ex ante* doprinosa
Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. poništava se u odnosu na društvo
Landesbank Baden-Württemberg zbog nedostatnosti obrazloženja**

Iako je u tom pogledu došao do istog zaključka kao i Opći sud, Sud ukida presudu Općeg suda jer je povrijedio načelo kontradiktornosti i nije pravilno ocijenio doseg obveze obrazlaganja

Dana 11. travnja 2017. Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) donio je u okviru financiranja Jedinstvenog fonda za sanaciju (SRF) odluku kojom je utvrđen iznos *ex ante* doprinosa svake institucije SRF-u za 2017.¹ Među tim se institucijama nalazilo društvo Landesbank Baden-Württemberg, njemačka kreditna institucija.

Nakon što mu je društvo Landesbank Baden-Württemberg podnijelo tužbu za poništenje, Opći sud Europske unije poništio je spornu odluku u dijelu u kojem se odnosila na tu instituciju². Smatrao je da ta odluka ne ispunjava zahtjev potvrde vjerodostojnosti te je u interesu dobrog sudovanja povrh toga utvrdio da je tu odluku SRB donio kršenjem obveze obrazlaganja. U tom je pogledu presudio, među ostalim, da sporna odluka ne sadržava gotovo nijedan element koji služi za izračun *ex ante* doprinosa SRF-u i da njezin prilog ne sadržava dostatne elemente za provjeru točnosti tog doprinosa.

Nakon što su mu žalbe podnijeli Komisija (predmet C-584/20 P) i SRB (predmet C-621/20 P), Sud, odlučujući u velikom vijeću, ukida presudu Općeg suda. Odlučivši konačno o sporu, poništava spornu odluku u odnosu na društvo Landesbank Baden-Württemberg zbog nedostatnosti obrazloženja, iako je ipak zauzeo drukčiji pristup od Općeg suda u vezi s dosegom obveze obrazlaganje takve odluke.

Ocjena Suda

Kao prvo, Sud zaključuje da je Opći sud povrijedio načelo kontradiktornosti, s obzirom na to da SRB-u nije omogućio da svrhovito zauzme stajalište o razlogu koji je Opći sud istaknuo po službenoj dužnosti i koji se temeljio na nepostojanju dovoljno dokaza o potvrdi vjerodostojnosti priloga spornoj odluci.

U tom pogledu podsjeća na to da se, kako bi se zajamčilo djelotvorno poštovanje načela kontradiktornosti, strankama prethodni poziv da podnesu svoja očitovanja o razlogu koji sud Unije namjerava istaknuti po službenoj dužnosti mora uputiti pod uvjetima koji im omogućuju da svrsishodno i učinkovito zauzmu stajalište o tom razlogu, također i, prema potrebi, tako da tom sudu podnesu dokaze koji su nužni kako bi on mogao odlučiti o navedenom razlogu uz potpuno poznavanje stvari. Prema tome, Opći sud je morao obavijestiti stranke da svoju odluku namjerava zasnovati na razlogu koji se temelji na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke i, slijedom toga, pozvati ih da mu podnesu argumente koje smatraju korisnima kako bi on mogao odlučiti o tom razlogu. No, u konkretnom slučaju Opći sud nije ni prije rasprave ni na njoj zapravo

¹ Odluka SRB-a donesena na njegovoj izvršnoj sjednici od 11. travnja 2017. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05) (u daljnjem tekstu: sporna odluka)

² Presuda 23. rujna 2020., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, [T-411/17](#); vidjeti također [PM br. 115/20](#).

omogućio SRB-u da na svrhovit i učinkovit način zauzme stajalište o tom razlogu, osobito tako da podnese dokaze koji se odnose na potvrdu vjerodostojnosti sporne odluke.

Utvrdivši tako da je Opći sud povrijedio načelo kontradiktornosti, Sud je presudio da je SRB u dovoljnoj mjeri osigurao potvrdu vjerodostojnosti sporne odluke kao cjeline, kako glede njezina teksta tako i glede njezina priloga, osobito korištenjem informatičkog sustava ARES.

Kao drugo, Sud se izjašnjava o obvezi obrazlaganja koju SRB ima radi donošenja odluke poput sporne odluke.

Prije svega ističe da Opći sud nije pravilno ocijenio doseg te obveze, s obzirom na to da je presudio da je SRB bio dužan u obrazloženje sporne odluke uvrstiti elemente na temelju kojih društvo Landesbank Baden-Württemberg može provjeriti točnost izračuna svojeg *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017., pri čemu povjerljivost nekih od tih elemenata ne može utjecati na tu obvezu.

S jedne strane, ne mora obrazloženje svake odluke institucije, tijela, ureda ili agencije Unije kojom se privatnom subjektu nalaže plaćanje novčanog iznosa sadržavati nužno sve elemente na temelju kojih njezin adresat može provjeriti točnost izračuna visine tog iznosa. S druge strane, institucije, tijela, uredi i agencije Unije ne smiju načelno, na temelju načela zaštite poslovne tajne kao općeg načela prava Unije, odati konkurentima privatnog subjekta povjerljive informacije koje je on pružio.

Uzimajući u obzir logiku sustava financiranja SRF-a i način izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u, koji se zasniva, među ostalim, na upotrebi povjerljivih podataka o financijskom stanju institucija na koje se taj izračun odnosi, obveza obrazlaganja sporne odluke mora se odvagovati s SRB-ovom obvezom poštovanja poslovne tajne tih institucija. Međutim, potonja obveza ne smije se tumačiti tako široko da obvezu obrazlaganja liši njezine biti. U tom smislu obrazlaganje odluke kojom se privatnom subjektu nalaže plaćanje novčanog iznosa a da mu se ne iznesu svi elementi na temelju kojih se može točno provjeriti izračun visine tog novčanog iznosa ne ugrožava nužno u svakom slučaju bit obveze obrazlaganja.

Stoga Sud zaključuje da se u konkretnom slučaju obveza obrazlaganja poštuje kad, iako adresatima odluke kojom su utvrđeni *ex ante* doprinosi SRF-u nisu dostavljeni podaci obuhvaćeni poslovnom tajnom, oni raspolažu metodom izračuna koju je SRB upotrijebio te dovoljnim informacijama da shvate, u bitnome, na koji je način njihov osobni položaj bio uzet u obzir u svrhu izračuna njihova *ex ante* doprinosa SRF-u, s obzirom na položaj svih ostalih dotičnih institucija.

Potom, Sud nije potvrdio utvrđenje Općeg suda prema kojem je povreda SRB-ove obveze obrazlaganja za dio izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u koji se odnosi na prilagođavanje razmjerno profilu rizičnosti dotičnih institucija proizišla iz nezakonitosti određenih odredaba Delegirane uredbe 2015/63³.

Nakon što je detaljno prikazao mehanizam za prilagođavanje profilu rizičnosti *ex ante* doprinosa SRF-u, koji se zapravo osigurava raspoređivanjem dotičnih institucija na temelju određenih vrijednosti u „skupove” koji *in fine* omogućavaju da se utvrdi multiplikator za prilagodbu riziku, Sud pojašnjava da SRB može, bez kršenja svoje obveze poštovanja poslovne tajne, otkriti granične vrijednosti „skupova” i pokazatelje koji se odnose na njih. Tim se otkrivanjem nastoji omogućiti dotičnoj instituciji da se uvjeri, među ostalim, da je prilikom diskretizacije pokazatelja stvarno razvrstana u skladu sa svojim ekonomskim položajem, da se ta diskretizacija odvijala u skladu s metodom utvrđenom u Delegiranoj uredbi 2015/63 na temelju uvjerljivih podataka i da su u obzir uzeti svi čimbenici rizika.

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.). U pobijanoj presudi Opći sud je utvrdio nezakonitost članaka 4. do 7. i 9. te Priloga I. toj uredbi u vezi s metodom izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u.

Štoviše, drugi koraci u metodi izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u počivaju na agregiranim podacima dotičnih institucija koji se mogu otkriti u agregiranom obliku a da se ne ugrozi SRB-ova obveza da poštuje poslovnu tajnu.

Prema tome, Sud zaključuje da Delegirana uredba 2015/63 ne sprečava SRB da u agregiranom i anonimiziranom obliku otkrije dovoljno informacija kako bi se instituciji omogućilo da shvati na koji je način njezin osobni položaj uzet u obzir prilikom izračuna njezina *ex ante* doprinosa SRF-u, s obzirom na položaj svih ostalih dotičnih institucija. Doduše, obrazloženje zasnovano na otkrivanju relevantnih informacija u agregiranom i anonimiziranom obliku ne omogućava svakoj instituciji da sustavno otkrije moguću pogrešku koju je SRB počinio prilikom prikupljanja i agregiranja relevantnih podataka. S druge strane, ono je dostatno da omogućí toj instituciji da se uvjeri da su informacije koje je pružila nadležnim tijelima bile uključene u izračun njezina *ex ante* doprinosa SRF-u, u skladu s relevantnim pravilima prava Unije, i da se na temelju njezina općenitog poznavanja financijskog sektora prepozna moguća upotreba neuvjerljivih ili očito netočnih informacija te utvrdi treba li podnijeti tužbu za poništenje protiv SRB-ove odluke kojom se utvrđuje njezin *ex ante* doprinos SRF-u. Sud pojašnjava, međutim, da taj pristup u vezi s obrazloženjem neke odluke poput sporne odluke ne zadire u mogućnost sudova Unije da radi provedbe djelotvornog sudskog nadzora u skladu sa zahtjevima iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima zatraže od SRB-a podnošenje podataka koji mogu opravdati izračune čija se točnost pred njima osporava i time, prema potrebi, osiguraju povjerljivost tih podataka.

Naposljetku, Sud presuđuje da sporna odluka nije dostatno obrazložena jer elementi koji se nalaze u njoj kao i oni dostupni na SRB-ovoj internetskoj stranici na datum te odluke obuhvaćaju tek dio relevantnih informacija koje je SRB mogao priopćiti bez ugrožavanja poslovne tajne. Konkretno, ni prilog toj odluci ni SRB-ova internetska stranica nisu sadržavali podatke o graničnim vrijednostima svakog „skupa” i o vrijednostima pokazatelja koji se odnose na njih. Slijedom navedenog, sporna odluka poništena je u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293